

Strengere maatregelen vermijden, begint vandaag en doen we samen!

Wat voorspeld en gevreesd werd, komt stilaan uit. De terugkeer uit vakantiegebieden met een hoge incidentie aan besmettingen (Spanje, Frankrijk, maar ook Kroatië en Roemenië), zonder strikte controle op de naleving van de verplichting tot thuisisolatie (bij positieve test) of quarantaine (bij een hoog risico-contact of terugkeer uit rode zone) gecombineerd met de opening van de scholen leiden tot een steeds snellere en sterkere toename van het aantal besmettingen. Zonder met stenen te gooien: kennelijk heeft de ongecontroleerde terugkeer uit vakantie, samen met besmettingen binnen gezins-, familie- en vriendenverband geleid tot een vermenigvuldiging van 'brandhaarden', waardoor het virus weer vrij spel krijgt. Het ridiculiseren en/of ondermijnen van de maatregelen doet de rest.

Dat is zorgwekkend. In de allereerste plaats voor onze jongeren, leerkrachten en scholen. Meer dan ooit hebben ze nood aan een niet-onderbroken, stabiel schooljaar. Net als onze vrijheid is het recht op onderwijs een grondrecht. Mede dankzij het onderwijs moeten alle jongeren de noodzakelijke kennis, kunde en (sociale, maatschappelijke, technische...) vaardigheden kunnen vergaren en ontwikkelen om de samenleving van morgen vorm te geven en te dragen. Dit geldt meest van al voor onze sociaaleconomisch en sociaal-cultureel meest kwetsbare jongeren.

Scholen en klassen openhouden en het aantal verloren schooldagen voor zoveel mogelijk jongeren tot het absolute minimum beperken zou bijgevolg een cruciale, maatschappelijke doelstelling van de covid-co-existentstrategie moeten zijn. Dat veronderstelt: testen, testen, testen en een gedegen contactopsporing om niet méér jongeren en leerkrachten dan strikt noodzakelijk uit onze klassen te weren.

Godzijdank blijft het aantal ziekenhuisopnames en overlijdens voorlopig stabiel op een relatief laag niveau. Over het algemeen is dat te danken aan de grote discipline en voorzichtigheid van onze oudere bevolking: drukte en risicovolle plaatsen worden vermeden, afstand maximaal in acht genomen en mondneusmaskers consequent gedragen. Toch is er stilaan reden tot extra alertheid. Op sommige plaatsen, waaronder provincie Antwerpen, stijgt het percentage besmettingen bij mensen boven 65 jaar. Naarmate jonge ouders terug meer een beroep moeten doen op de grootouders om kinderen van klassen of scholen in quarantaine op te vangen, dreigt dat aantal verder toe te nemen. Kortom, een aanpak gericht op het openhouden van onze scholen, is de beste garantie om het aantal ziekenhuisopnames en overlijdens onder controle te houden. Overigens, ziekenhuisopnames en overlijdens zeggen niets over de chronische gezondheidsproblemen waarmee veelal jonge covid-19 patiënten te kampen hebben: oververmoeidheid, pijn, ademhalingsproblemen...

Stijgende cijfers zijn ook bijzonder zorgwekkend voor onze economie. Niet de maatregelen, maar het virus en een gebrek aan consequent nageleefde maatregelen om de verdere verspreiding van het virus te voorkomen, hebben de grootste impact op onze economie. Dat heeft Gert Peersman overtuigend aangetoond in zijn opinie van 1 september in De Standaard.

Discussie en onenigheid moeten er zijn in een democratische rechtstaat. En, ja de aanpak van en/of het samenleven met het coronavirus dwingt tot steeds nieuwe evenwichten. Dat het laten varen van alertheid en discipline genadeloos leidt tot een snelle stijging van het aantal besmettingen, is inmiddels toch duidelijk. En toch blijven we spelen met vuur.

De vrijetijdsector: cultuur, sport, recreatie, horeca, evenementen is zonder enige twijfel cruciaal voor ons mentaal welzijn en de verbondenheid in onze gemeenschap. Niemand die dat betwist. Het is begrijpelijk en legitiem dat elke sector op zich zijn aandeel in het 'krediet aan sociale contacten' dat we ons in tijden van co-existentie kunnen permitteren, wil maximaliseren. Sociale contacten vertegenwoordigen – nooit eerder was dat zo duidelijk- een economische waarde. Ze brengen geld op voor wie ze organiseert of faciliteert.

Als iedereen stilaan het globaal kader aan maatregelen vergeet (beperken van de sociale contacten tot 5 per gezin, per maand -niet te verwarren met vijf per persoon, per hobby of vriendengroep!-; altijd en overal anderhalve meter afstand houden, tenzij in het gezin -op voorwaarde dan nog dat niemand in thuisisolatie of quarantaine is-; mondneusmaskers dragen waar het verplicht is en daarenboven op drukke plaatsen; handhygiëne; niet feesten, zich laten testen en zich houden aan thuisisolatie of quarantaine...), of er in eigen belang verder op beknipt (een meter i.p.v. anderhalve...), waardoor het geheel bovendien elke consistentie verliest én daarenboven niemand nog de optelsom maakt van alle bijkomende sociale contacten die ze impliceren, gaan we met zijn allen zeer diep in het epidemiologisch rood, en zullen we een hoge prijs betalen. Gedisciplineerd volhouden is en blijft de boodschap. Het is de enige manier om extra maatregelen te vermijden. We hebben het echt zelf en met zijn allen in de hand. Het zal nodig zijn om het tot eind 2021 vol te houden.

En dat we nog steeds nood hebben aan meer en betere tests, waarvan de resultaten binnen het kwartier beschikbaar zijn, blijft helaas even actueel! Nood ook aan een versterking van de lokale contact- en bronopsporing. Nood aan veel betere, voor iedereen goed toegankelijke, begrijpelijke en relevante informatie over lokale besmettingscijfers zodat risicovolle(re) plaatsen, plaatsen van besmetting, maar ook de resultaten van volgehouden inspanningen makkelijk te achterhalen zijn. Want iedereen kan en moet helpen om de verspreiding van het virus te stoppen. En wat meer is: elke week dat we daar te lang mee wachten, zullen we drie weken langer moeten doorbijten, aldus prof. Dr. Peter Piot!

Cathy Berx
Gouverneur provincie Antwerpen